

Độc thơ Hồ Xuân Hương thơ y như Bác Hồ quá!

Tác Giả: Tr&#n Kh&#i Thanh Th&#y
Thứ Bảy, 30 Tháng 5 Năm 2009 23:12

Đ&#n ch&#i nh&#a ch&# , th&#y ch&# đ&#ng n&#m dài đ&#c cu&#n "khúc khích Xuân H&#&#ng"*, tôi b&#n tr&#u:
ái chà, đ&#ng nghi&#n c&#u H&# Xuân H&#&#ng c&# đ&#y, có khúc khích tí nào nh&# đ&#u đ&# c&#a cu&#n
sách không?

Ch&# ng&#i th&#ng đ&#y, m&#t xa x&#m bí &#n, gi&#ng bu&#n bu&#n b&#o:
Đ&#c &#i H&# Xuân H&#&#ng th&#y nh&# bác H&# quá!

Cái gì, tôi phóng th&#ng toàn b&# tinh &#c vào c&#p m&#t âm u bí &#n c&#a ch&# , đ&#y ng&#c nghi&#:
Ch&# mê ng&# , m&#ng du, hay đ&#ng lo&#n ng&#n đ&#y, hai con ng&#&#i &#y thì liên quan gì đ&#n nhau?

Ch&# chép mi&#ng, b&#o th&# :
Thì đ&#u là nh&#ng b&#c "k&# tài, cao th&# " c&#a đ&#t n&#&#c mà &#i, H&# Xuân H&#&#ng là bà chúa th&#
Nôm, còn bác H&# c&#a chúng ta cũng đã t&#ng "m&# th&#y c&#&#i r&#ng lên th&#&#ng gi&#i" còn gì?

T&#&#ng gì, tôi chép mi&#ng: - Ai &#i so sánh kh&#p khi&#ng nh&# th&# bao gi&# .

Ch&# c&# n&# :
&# hay vua v&#i chúa không ph&#i là ngang b&#ng ph&#i &#a à? Bí &#i, tôi ph&#i đ&#c hai câu truy&#n
kh&#u n&#i ti&#ng trong t&#p "c&#a m&#" c&#a Vi&#t Ph&#&#ng đ&# thuy&#t ph&#c ch&#... nh&#m ch&#n đ&#ng cu&#c
tranh lu&#n vô ti&#n khoáng h&#u này:

*Trắng Trung Qu&#c tròn h&#n trắng n&#&#c M&#
Đ&#ng h&# Liên xô quý h&#n đ&#ng h&# Thu&# Sĩ...*

Th&# mà cũng đòi so v&#i sánh

Ch&# c&#&#i nh&# n&#c n&# :
Em ch&# bi&#t có m&#t mà không bi&#t đ&#n hai, đ&#c ti&#p đi. Đ&#n &#&#t tôi ng&# ngạc:

Độc thơ Hồ Xuân Hương thơ y như Bác Hồ quá!

Tác Giả: Tr&#n Kh&#i Thanh Th&#y
Thứ Bảy, 30 Tháng 5 Năm 2009 23:12

Độc tiếp à, nh&#ng sách đã b&# c&# m, c&# a m&# đã bi&#n thành c&# a đóng t&# lâu rồi mà? Độc sao đ&# c n&# a?

Thì thơ, ch&# b&#o: Ch&# bi&#t nghe đài ta, đ&#c báo Đ&#ng làm gì ch&# t&#i nh&# hũ nút, rồi ch&# đ&#c nh&# thơ ch&#n h&#ng tôi:

C&# a m&# r&#i m&#i b&#t mình t&#i tắm

Nghe đài đ&#ch thêm tin t&#ng t&#ng lại

Ra thơ, tôi b&#t c&#i khoái chí. T&# lúc &#y d&#u không mu&#n đ&# ch&# &#n thành t&#ng tôi cũng b&# ch&#t gi&#ng đ&#y &#n t&#ng c&# a ch&# b&#t vít xu&#ng gi&#ng.

Em còn nh&# chuy&#n "h&#i nhà s&# m&#n l&#c" c&# a bác không?

Ồi chuy&#n liên quan đ&#n bác thì ng&#i dân Hà N&#i ai ch&#ng ph&#i nh&#, th&#m chí em còn thu&#c lòng nh&# cháo nhuy&#n &#y ch&#.

Đ&# ch&#ng t&# t&#m lòng c&# a tôi v&#i bác H&#, tôi k&# l&#i vanh vách cho ch&# nghe, không xót m&#t d&#u ch&#m ph&#y: "T&#i l&#p ch&#nh Đ&#ng trung &#ng khoá I, khi &#y đang là gi&# ngh&# gi&#i lao gi&#a hai ti&#t h&#c, t&#t c&# chúng tôi qu&#n quanh Bác trò chuy&#n vui v&#, tr&# trung đ&#m &#m nh&# th&# m&#t gia đình th&#c s&#... Ch&#t, t&# cu&#i l&#p, hai ch&# ph&#n&# đ&#t tay nhau len qua gi&#a nh&#ng hàng ng&#i, hàng gh&#, chen vào bên c&#nh, h&#i Bác:

Th&#a Bác! Trong đ&#i s&#ng gia đình, khi ng&#i v&# đã g&#p ý nhi&#u l&#n v&#i anh ch&#ng mà anh ta v&#n c&# ch&#ng nào t&#t &#y thì ph&#i x&# s&# th&# nào &#?

Bác nhìn hai ch&# hóm h&#nh đáp:

Cô nên h&#i các chú có v&# này. Chuy&#n quan h&# v&# ch&#ng mà cô h&#i Bác th&# có khác gì h&#i nhà s&# m&#n l&#c"

Ch&# c&#i, đôi m&#t lá r&#m nheo l&#i:

Em thơ y ch&#a, rõ ràng bác t&# nh&#n mình là s&# nh&#. Tôi ng&#ngác:

Thì có sao, Bác H&# c&#a chúng ta m&#t lòng vì n&#c quên thân, vì dân ph&#c v&# mà...

Ch&#sì m&#t ti&#ng - n&# c&#i t&#m t&#m đáng trăm quan ti&#n bi&#n m&#t:

Đúng là ch&# ph&#i m&# c&#a cu&#c đ&#i, m&# c&#a th&# gi&#i, m&# kh&#p các kho l&#u tr&# t&# li&#u v&# ng&#i,
đ&# ch&# rõ s&# t&#i t&#m, d&#t nát cho em

Th&# nghiã là th&# nào, tôi c&# b&#o v&# ý mình, rõ ràng em đ&#c trong t&#t c&# các lo&#i sách t&# nhà xu&#t
b&#n chính tr&# qu&#c gia đ&#n nhà xu&#t b&#n Thanh niên, quân đ&#i, Hà N&#i đ&#u nói rõ là bác không
có v&# mà. Chính bác khi nói chuyên v&#i Thanh niên cũng th&#t lòng khuyên nh&#:-Các chú h&#c gì
&# bác thì h&#c, ch&# không nên không l&#y v&# và hút thu&#c lá nh&# bác đ&#y nh&#.

Ch&# nói l&#i câu nhân xét ban đ&#u c&#a mình:

Thì th&# ch&# m&#i b&#o đ&#c th&# Hư Xuân Hư ng nhữ Bác Hư c&#a chúng mình quá!

Tôi th&# dài chán n&#n:

Th&#t em ch&# hi&#u gì c&#, đành r&#ng bác ba&# bác là s&# cũng ch&# là m&#t s&# ví von so sánh theo
nghĩa bóng, mang tính tr&#u t&#ng, ch&# đâu ph&#i là th&#t, bác có bi&#t nói đ&#i bao gi&#i đâu?

Ch&# kh&#ng đ&#nh, gi&#ng ch&#c n&#ch:

Đúng là s&# th&#t đ&#y em &#, có đ&#u không ph&#i s&# thi&#n, thiên s&# nh&# Đ&#ng th&#i ph&#ng, ca ng&#i,
th&#n thánh hoá đâu, mà là s&# h&# mang, s&# "trái gió" nh&# th&# bà chúa th&# Nôm miêu t&# &#y.
Không đ&# tôi đ&#c phép hoàn h&#n, ch&# m&# mi&#ng đ&#c nh&# m&# máy.

Ch&#ng ph&#i ngô ch&#ng ph&#i ta

Đ&#u thì tr&#c l&#c áo không tà

Ch&#ng hi&#u mô tê rằng r&#a gì, tôi c&#i v&#ng t&#:

Thì bà chúa th&# Nôm ch&# t&# nhà s&# cùng g&#c gác xu&#t thân c&#a nhà s&# này thôi, có liên quan
gì đ&#n bác đâu?

Ph&#i! Ch&# b&#o: - Ngu&#n g&#c c&#a nhà s&# này r&#t không rõ ràng, ch&#ng ph&#i Tàu phù, cũng
ch&#ng ph&#i An Nam... nghiã là lang thang t&#n chân mây cu&#i tr&#i nào mà tìm đ&#n tá túc t&#i đây,
đ&#i quá ph&#i đ&#ng gi&# s&#, m&#n s&# uy nghi, phép màu c&#a nhà chùa đ&# ăn m&#y c&#a ph&#t, mong
đ&#c th&# l&#c c&#a tín ch&# m&#i ph&#ng...

4 / 10

gác dân tộc, quê hương bôn xôn gì thì tìm cách, hèn vẩn, đổ o độc chế ng ra gì, tất cả chế là đổ o độc gì thôi".

Điêu này thì rõ như ban ngày rồi, chế tóm lấy câu nói của tôi đây đó: -Xuất thân đã thế thì hành xử làm gì chế làm m đng gì dđi đn khinh ghét? Mđn cõi chân tu đđu mê dân chúng, đđa mình lên bậc thiên sđ thánh nhân.

Chút phn kháng trong tôi trđi đđy, tôi cđ nđ:

Nhng sao chế đđi áp đđt khiến cđng thđ, chế không nhđ câu bác trđ đđi nhà báo nđđc ngoài sao: - Tđ 13 tuđi thđy cđnh dân khđn khđ đđa mong đánh Pháp đđđi Nhđt rđi

Điêu này thì em đđi nhđm rđi, chế đđn chếng: - Bác luôn... bám Pháp đđ đđt đđđc đđđu mình mong muđn... là xin mđt chếc quan nhđ đđ nuôi sđng bđn thân, gia đình đđy chế. Nđu 2 lá thđ cđa bác xin vào hđc trđng thuđc đđa đđđc nhà nđđc đđi Pháp chến duyđt thì bác đđu đđn nđi phđi chếu đđng khđ sđ trong nhđng căn phòng trđ chết hđp, tđi tài, thiđu cđ đđ đđc đđn lò sđđi vđi đđ thđ nghđ tđp đđch, khđn khđ, đđy chế?

Nhng thđ thì sao nào, tôi bđc bđi phđn đđi: - dù sao giđa bác và nhà sđ hoang đđm, sđ hđi tđc, sđ chó giải đđy chếng có liên quan chó gì đđn nhau cđ. Nhà sđ kia tìm mđi cách đđ vào đđđc chùa, đánh lđa ngđđi đđi, bđt hđ phđi coi ông ta nhđ mđt thánh nhân, thđn phđt, đđt mđi đđc tin phép mđu nhiđm vào nđi chùa chiđn, sđ sđi, dâng ođn, xôi hoa quđ đđy thđđng yêu tin tđđng, biđn chến thiđng liđng chay tđnh thành chến lođn luân, ô trđc, còn bác cđa chúng ta thì liên quan gì nào?

Bđ qua thái đđc cùng liđu thân cđa tôi, chế bđo, giđng thon đđn:

Đđ chế đđc tiđp hai câu sau cho em nghe, xem cái lão sđ hoang đđm cđa bà chúa thđ Nđm miêu tđ có giđng bác không?

*Ođn dâng trđđc mđt đđm ba phđm
Vđi núp sau đđng sáu bđy bà.*

Dán m&#t vào trang sách, ch&# đ&#c l&#i bình c&#a tác gi&#: "Vãi ch&#ng qua cũng là m&#t th&#..."o&#n. th&#t" c&#a nhà s&# đ&#y thôi. L&#ng c&#a v&# s&# h&# mang này ch&#c ph&#i to h&#n h&#n t&#m l&#ng tròn đ&#ng gi&# am c&#a Ti&#u vì che đ&#c nh&#ng sáu b&#y bà lúc ban ngày - và "sài" đ&#c sáu b&#y "o&#n th&#t cái" lúc ban đêm. Nhi&#u o&#n xôi, o&#n th&#t nh&# th&# h&#n nhà s&# tha h&# hành s&# và chén đ&#y chu&#i xôi c&#a tín ch&# dâng t&#ng.

Th&# thì sao nào? Tôi quy&#t t&#n công đ&#t đi&#m, nh&#m h&# g&#c đ&#i ph&#ng nhanh g&#n là ch&#...

Thì...ch&# tr&# l&#i, nh&#ng ý nghĩ loang loáng trong đ&#u, trên m&#t, r&#i ch&# đ&#c:

*Kh&#u h&#u "cha già" che tr&#c m&#t
Gái núp sau l&#ng 6, 7 nàng*

Ch&# còn gì n&#a?

Tôi ch&#a k&#p ph&#n thùng, còn ch&#, nh&# không d&# dàng đ&#p t&#t nh&#ng ý nghĩ ch&#t ch&#a trong đầu, li&#n nói ti&#p:

Nào "đi tìm út Hu&# (Sài gòn), nào đi tìm Bourdon (Pháp), nào Nguy&#n th&# Minh Khai (Nga)
Tặng Tuy&#t Minh &# Tàu, Li Sam (Thái Lan) Nông th&# Tr&#ng (hang P&#c B&#o, Nguy&#n th&# Xuân (&#ph&# ch&# t&#ch) v.v

Tr&#i đ&#t, đ&#n l&#t t&#i t&#ng đ&#t đ&#i chân mình s&#t xu&#ng, toàn thân r&#i vào lòng hang tắm t&#i, kín mít, tôi b&#t l&#c kêu lên: - Ch&# l&# cha già dân t&#c mà còn gi&# đ&#i h&#n c&# lão s&# hoang dâm kia sao? Ch&# l&#y t&# li&#u &# đâu ra v&#y?

Không tr&# l&#i câu h&#i c&#a tôi ch&# dán m&#t vào trang sách b&#o:

Nghe ch&# đ&#c ti&#p này:

*Khi c&#nh khi tiu, khi ch&#m ch&#e
Gi&#ng hi, gi&#ng h&# gi&#ng hi ha*

Ch&#t gi&#ng t&#ng kinh lê th&#u n&#o cũng b&# bi&#n t&#u thành b&#n nh&#c ch&#p cheng r&#t đ&#i mà l&#c đ&#o... vì c&# đ&#m m&#i x&#i cùng lúc sáu b&#y cái "o&#n th&#t" dâng tr&#c m&#t, còn chồng gh&#o sáu b&#y bà v&#i n&#p sau l&#ng, nên s&# m&#t, khi&#n ban ngày s&# c&# lim dim gà g&#t, lúc có ng&#&#i vào l&#i gi&#t mình đánh th&#t, b&#n làm ra v&# t&#nh táo, d&#&#n ng&#&#i đánh g&# m&#t cách đ&#y h&#a vào ba th&# nh&#c khí b&#ng đ&#ng đ&#t tr&#c m&#t, t&#o nên nh&#ng âm thanh l&#c đi&#u, n&#c c&#&#i. L&#p t&#c b&# bà chúa th&# Nôm l&#t t&#y, tóm ch&#t h&#n v&#a c&#a s&# b&#ng m&#y ch&# tài tình đó.

Có nghĩa là c&# tòa sen c&#a ph&#t - v&#n là ch&# linh thiêng nh&#t trong chùa cũng đã b&# nhi&#m m&#u t&#c lu&#, tôi h&#i gi&#ng nghi ng&#?

Ch&# còn gì n&#a, C&# s&# c&# - ch&# nhân c&#a ngôi chùa - l&# ra ph&#i là ng&#&#i có uy tín nh&#t chùa vì cao tu&#i đ&#i, tu&#i ngh&# h&#n c&# (th&#&#ng có m&#t trong các bu&#i l&# linh thiêng trang tr&#ng c&#a nhà chùa) l&#i làm nh&#ng trò b&#y b&#, t&#m th&#&#ng, n&#p bóng nhà s&# mà h&#&#ng th&#. Ch&# ph&#i trò chúng đang làm "o&#n dâng tr&#c m&#t, v&#i n&#p sau l&#ng", r&#i: "Khi c&#nh, khi tiu, khi ch&#m cho&#, gi&#ng hi gi&#ng h&# gi&#ng hi ha..." là trò d&#m ô, tru&# l&#c ho&#c "trò ch&#i v&# ch&#ng" mà lão tr&#i già khéo d&#m ban cho muôn loài nh&#m truy&#n gi&#ng đ&#y &#?

Nh&#ng... Tôi không ch&#u: -S&# t&#ng kinh &# chùa, còn bác làm vi&#c trong ph&# ch&# t&#ch, hai th&#i đi&#m, hai th&# gi&#i, hai môi tr&#&#ng, hai ngh&# nghi&#p, hai tính cách, có liên quan gì đ&#n nhau đâu.

Thì bác lúc c&#n thì cũng đ&#i đ&#&#c gi&#ng ch&# sao. S&#...b&# kinh còn bác cũng...kinh b&# s&#, em t&#&#ng à. Và ch&# đ&#c ti&#p:

*Rõ ràng ta thua mà đ&#ch th&#ng
L&#i b&#o r&#ng: Ta th&#ng, đ&#ch thua
(Gi&#t 63 v&#n quân xâm l&#&#c
Có c&# ch&#c v&#n là nhân dân)***

Ồi tôi thú nh&#n, nói chuy&#n v&#i ch&# m&#t m&#i quá, th&#t không bi&#t ch&# đ&#nh s&# mũi em l&#i đi đâu n&#a:

Ch&# bu&#n r&#u b&#o:

Em c&# đ&#c n&#t 2 câu k&#t mà xem bà chúa th&# nôm l&#t trái b&# m&#t c&#a s&# hoang d&#m, h&#i t&#c này ra sao? S&# hi&#u ý ch&# mu&#n nói gì? Tôi đ&#c;

Tu lâu có l lên s c

Ng t ngh u tòa sen n đó mà.

Và l p t c ng n ra nh tr i tr ng: -Ch vì ham s ng, năng đ ng, xông xáo, l i coi tr ng ch t l ng cũng nh giá tr th c c a cu c s ng nên khi th y nh ng k "m t tinh tại thính, l ng dài" n p trong chùa ph t làm nh ng trò m ng, suy đ n, b i ho i, Bà chúa th Nôm ghét, nên ch p ngay c h i có m t không hai nào đ nguy n r a đây nghi n chúng ch sao đâu, liên quan gì đ n H Chí Minh?

Em không th y hai câu này s trào l ng lên đ n đ nh đ m à? Ch h i, đôi m t lá rằm ch t đ y bí n, suy t : Ph i dùng th pháp nói lái: s c thành... cu s , r i th xem cái nghĩa ng m bà mu n nói đây là gì? Tòa sen có còn ý nghĩa thiêng liêng n i chùa ph t không hay đã b t m th ng, dung t c hóa thành "tòa sen" mà Th tr i n a tò mò, n a dâm d c đã n n t o t i n i h t ng ph n th c c a các ni cô, vãi bà? Ng i ta tu thành ph t, còn chúng tu thành h , chuyên v đàn bà con gái? Ng i ta tu hành còn chúng tu s ng. M t s ng t ng u c a m t th ng cha cắng chú ki t nào đó có tên... cu S - trên tòa sen (n i h t ng ph n th c) c a các ni cô, vãi bà n i c nh chùa bí n, linh thiêng.

Thôi thôi em hi u r i, tôi buông vũ khí, ph c tài s s c s o trong l p lu n c a ch , th t đáng m t làm con cháu H Xuân H ng, ý ch mu n nói là bác chúng ta, đ a vì làm cha mà cũng có lúc ăn th t con đúng không?

Ch còn gì n a, s c lúc h ng lên thì l p t c bi n ngay thành m t th ng có tên là cu s , ng t ng u trên tòa sen b ng da, b ng th t c a các ni cô, vãi bà, còn cha già dân t c lúc chán làm cha thì cũng t đ a v c a H Chí Minh thành đ a v c a h chính mi... đ ng t ng u trên c ch c tòa sen n đó mà c a các cô, các bà kh p th gi i ch sao? N u không sao l m con r i, con vãi đ n th ? Nào con lai t i Pháp (trong di chúc đ l i), con lai t i Tàu (Lý S o Vân?) con r i t i lòng hang P c Bó (Nông Đ c M nh), con oan gi a lòng Đ ng (Nguy n T t Trung). Ch a k các ki u r i vãi trên kh p các tòa nhà, "tòa sen" khác mà ng i đ i không th bi t đ c, vì ai bi t... cha ăn c lúc nào?

Dù sao, tôi thành th t b c l suy nghĩ c a mình - ch cũng không nên ám ch đi u gì ph m th ng nh v y, ch l ch luôn coi bác là m t th ... "s c" trong chùa sao?

Độc thơ Hồ Xuân Hương thơ y như Bác Hồ quá!

Tác Giả: Trán Khái Thanh Tháy

Thứ Bảy, 30 Tháng 5 Năm 2009 23:12

Ơi, chị bồ ơi, giờ ng ch c n ch: S c là ng i có đ a v cao nh t trong chùa, còn bác chúng ta là ng i có đ a v cao nh t n c, đ c Đ ng và nhà n c tôn vinh nh m t v cha già dân t c, m t đ ng c u th c a muôn tri u ng i Vi t Nam nh ng th c ch t có ph i đ ng c u th đầu mà là đ ng...nu t th đ y ch , còn chuy n đ i t thì dù đã đ a v cha già ng i v n c ti p t c vung vãi đấm con trong dân gian, đ n m c dân gian ph i m n th T H u mà t :

*Ng i không con mà có tri u con
Nhân dân ta g i ng i là b
Cu c đ i ng i là c a...nh nhăng.*

B qua ch t gi ng ch t ch ng c a ch , tôi c cùng li u thân m t l n chót:
Dù sao em v n c thích nghe th T H u vi t v bác:

*T đó ng i đi nh ng b c đ ng,
Lênh đênh b n b n m t con tàu..*

Cu c đ i ng i r ng rãi, mệnh mông l m, đâu có nhét ch t mình trong ngôi chùa h p nh cái lão s kia.

Thì chùa càng r ng càng đ che m t thiên h ch sao?

Ơi nh ...Đ n l t tôi ng n ng i, không ph i tr i tr ng mà b ch ... tr ng thành...dáng đ ng b n tre luôn: Tôi đ ng nh bóng đ a, tóc dài bay trên trán... hoi (!)

Quán s 12-8- 2006

*Khúc khích Xuân H ng: - Tác gi Trán Khái Thanh Thu . Nhà Xu t b n Văn hoá Dân t c 2005.

** Theo thông cáo ngày 20/12/1968 c a B ch huy các l c l ng nhân dân gi i phóng, T t M u Thân ta đã tiêu di t 63 v n tên đ ch trong khi toàn th quân l c VNCH ch kho ng 1/2 tri u ng i (t c là 50 v n) k c "lính ma, lính ki ng". Vì v y, n u căn c vào ngu n tin trên c a phóng viên Phúc Thành (báo Quân đ i Nhân Dân) thì 13 v n còn l i là dân th ng Vi t Nam b

Độc th H Xuân H ng th y nh Bác H quá!

Tác Giả: Tr n Kh i Thanh Th y
Thứ Bảy, 30 Tháng 5 Năm 2009 23:12

đ ng ta tiêu di t.